

mis teistest návad, sedda nad játrele tewad,
isseárranes wannematest, olgo hea ehk pah.
ha. Sepárrast püüdsime, ni paljo kui Jum-
mal aitas, nende ees tehha, et meitest head
piddid kuulma ja nággema. Mo önnis Eto
— oh mo 75-aastased silmad nutwad prae-
go alles temma járel! — olli üks emma,
kes omma lastele emma pimaga otsego õiget
meelt ja märko móistis sisse anda. Párrast
ep olnud meil muud tarvis úttelda, kui:
„Juhhanit lisut, teie teate jo, kuid a õed wen-
nad peawad ollema.” Paljo sónno polnud
meil mitte tarvis. — Vaatke, armad sõbrad,
suremat funsti posse ma enne móistnud, egga
móista praegogi. Agga se pea assi on ning
jääb — siin wóttis wannake mütssi peosse —
Jummala arm ja önnistus; ilma sel-
leta ei wói meie ühtegit tehha. Peab mid-
dagí forda minnema, siis peab temma awvi-
tama ja sepárrast keik au ja fitus ka tem-
male jáma.” —

Jutto játkud.

Mis ka targuseks petafse.

Ühhes maias nutsid wannemad ja lapsed,
nago olleks praeego suur önnetus juhtunud.
„Mis teil wigga on, et ni fibbedaste nutta-
te?” küssis naber, kes tuppa astus. „Miks
ma ei pea nutma,” vastas issa ja pühfis
silmi. „Minno wanna rikkas onno kes 65
aastat ausas poismehhe põlves on ellanud,
ja kelle warra meie piddime párrima, tah-
hab nüüd veel naest wóttja ja nenda omma
rahha meie käest árra warrastada. Kas
nisuggune õelus ei pea wet silma aiamia?”

Rokkohoidlik mees.

Kübbarsep W. ei teninud mitte paljo rah-
ha, agga tal läks mõnnikord paljo wálja, sest
ta armastas kuppit mängida, mis paljo
rahha árranelab. Kui ta ühhel öhtal jubba